

Løbet ligefrem bevilges til en Assistent, eller om det bevilges kun som et Slags Kontorhold, som han selv kan anvende til Hjælp uden just at behøve at antage en enkelt bestemt Assistent derfor. Det vil jeg, som sagt, ikke lægge nogen videre Vægt paa. Skulde man ønske at bevilge det under den sidste Form, vil jeg ikke have Noget at indvende derimod, men hvad jeg navnlig vil fremhæve, er den Ubillighed, der vises mod Redaktøren af Lov- og Ministerialtidenden ved at negte ham dette Tillæg, idet hans Arbejde jo er steget meget betydeligt, saaledes som det nærmere er oplyst i Anmærkningerne til Finantsloven. Det vil ses, at Omfanget af Lov- og Ministerialtidende er tiltaget overordentlig meget i de senere Aar, og det Arbejde, som denne Assistent i Særdeleshed skulde benyttes til, er Korrekturarbeid, som naturligvis stiger i samme Omfang, som Stoffet i disse Tidender i det Hele taget stiger. Jeg skal fremdeles, forsaavidt som man vil bebrejde Redaktøren af Lov- og Ministerialtidenden, at Ministerialtidenden ikke indeholder saa meget Stof, som man har ønsket, gjøre opmærksom paa, at det ikke er retfærdigt at rette denne Breidelse mod Redaktøren af Lov- og Ministerialtidenden. Det kan han ikke gjøre ved, han kan jo ikke skaffe Stof dertil fra andre Ministerier end Justitsministeriet paa anden Maade end ved at modtage, hvad der sendes ham fra dem. Han kan ikke tvinge disse Ministerier til at sende ham mere, end de selv ville, hans Opgave er kun at samle og modtage det Stof, han faaer fra de forskellige Ministerier, og derefter bringe det i Form og sætte det i Tidenden med de fornødne Korrekturrettelser o. s. v. Forsaavidt man altsaa maatte mene, at det er uheldigt, at der navnlig i Ministerialtidenden savnes en Mængde Afgjørelser af Spørgsmaal under de andre Ministerier, saasom Indenrigsministeriet og Finantsministeriet, skal jeg ikke udtale mig videre derom. Jeg vil ikke benegte, at det maasse kan være berettiget, naar man savner forskellige Afgjørelser fra disse Ministeriers Side i Ministerialtidenden, der have almindelig Interesse, men jeg skal blot hævde, at det ikke er Noget, man med Rette kan lægge Redaktøren af Ministerialtidenden til Last, thi det er slet ikke hans Opgave; det vilde være aldeles uoverkommeligt for ham af egen Drift i de andre Ministerier at søge frem, hvad der kunde egne sig til Optagelse i Ministerialtidenden. Han kan ikke der indtage nogen anden Stilling end modtage og benytte det, som sendes ham, og derfor mener jeg, at selv om man maatte have den Anse mod

Ministerialtidenden, som den ærede Ordfører foresatte, er det ikke ganske retfærdigt at lade den gaa ud over Redaktøren, han er i det Kapitel ganske uskyldig. Derfor beflager jeg, at man ikke har troet at kunne indrømme ham denne Forbedring af hans Stilling. Forholdet er jo det, at af det ikke store Honorar, han faar, nemlig 1,600 Kroner om Aaret, maa han bruge en ikke ubetydelig Del til at lønne en Medhjælper til Korrekturlæsning, og det er en Medhjælp, som han jo ikke kan bruge Enhver til. Den skal være paalidelig, og dernæst er det ogsaa en Virksomhed, der maa udøves strax paa Stedet, idet det i Reglen haster med Udgivelsen af denne Tidende. Det er jo ikke Sager, man kan lade ligge, til Veilighed kommer. — Dernæst skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger med Henblik til Vædringsforslag Nr. 46, som gaar ud paa at nedsætte Fabrikinspektoernes Kontorhold. Jeg skal i den Henseende fremhæve, at det, der er maagpaaliggende her, er, saaledes som den ærede Ordfører ogsaa antydede, at der kan hvides deres fuldmægtige en passende Lønning, fordi Fabrikinspektoerne jo selv ifølge deres Embedes Bestaendighed skulle og maa være fraværende fra Byen en Del af Aaret. Det er jo Meningen, at de skulle foretage hyppige Reiser, og som Følge deraf maa de tidt være borte; saa er det af Bigtighed, at der er en Mand, der i deres Sted kan fungere i Kontoret, og som er istand til at expedere de løbende Sager, for at Publikum, som indkommer med Forespørgsler eller andet Saadant til Kontoret, ikke skal være nødsaget til at vente paa Svar, til Fabrikinspektoeren selv kommer hjem. Derfor kan man ikke der lade sig nøie blot med en mekanisk Arbejder, men man maa have Jolk, der ere i Besiddelse af en vis Intelligens, og som kunne besørge de løbende, kurrante Sager i Overensstemmelse med de vedtagne Regler. Derfor maa der efter min Mening kræves en noget høiere Betaling til fuldmægtige end til Assisterer. Nu har det ærede Finantsudvalg ikke egentlig villet indvende Noget derimod, saavidt som jeg forstod den ærede Ordfører rigtig, men blot fundet, at det til Fabrikinspektoernes Kontorhold bevilgede Beløb i det Hele taget var for stort og egnede sig til Nedsættelse. Derfor har det foreslaaet Beløbet nedsat med en rund Sum, idet der ligger bagved, at Justitsministeren iøvrigt kan fordele den Sum, der bevilges, saaledes som han anser det for hensigtsmæssigt og altsaa ogsaa kan tage af den til en høiere Lønning af fuldmægtigen. Jeg kan jo dertil kun sige, at naar jeg ikke kan faae mere end det, der bevilges, idet der altsaa fradrages et Beløb